

O mudrcích a lidech

Drama a texty písní: Daniel Řehák

Hudba: Filip Klinecký

Postavy (in order of apperiance):

Machat - průvodce, piják a smutný manžel Rispy - **Ondra Vojtíšek**

Kiš - zloduch a vyděrač - **Kryštof Nejedlý**

Kašpar - mudrc „zlatonoš“ - **Adam Nejedlý**

Baltazar - mudrc nejchytřejší - **David Čapek**

Melichar - mudrc chrabrý - **Tomáš Vojtíšek**

Uziel - místní blázen - **Anna Baldová**

Gabriel - anděl - **Adéla Cizlová**

Josef - ten Josef - **Benjamín Roll**

Marie - ta Marie - **Anička Rousová**

Zim - krčmář a chamtivec - **Vašek Hrnčířik**

Rispa - žena Machatova - **Šárka Knoblochová**

Ester - dcera Machatova - **Tereza Zvolánková**

Děti - celá tlupa dětí - **Bětko Balcarová, Lukáš Balcar, Matěj Bartoš, Anna**

Bartošová, Zuzana Čapková, Ondřej Dlouhý, Šimon Kubias, Jonáš Smolík, Matěj

Šubert, Johana Podroužková, Vojta Rous, Vojta Zvolánek

Mordechaj - pastýř - **Adam Balda**

Šekem - pastýř - **Jan Balda**

Mikajáš - pastýř - **Eliáš Cizl**

Abigail - žena Šekemova - **Pavla Vojtová**

Atalja - žena Mordechajova - **Klára Nováková**

Bába Ába - bába - **Anna Jindrová**

Bába Kába - a zase bába - **Maruška Součková**

1. prolog – před lesem, večer

Na scénu doslova dopadne silou vržený Machat. Za ním jde rozzlobený Kíš.

Kíš: Když na to nemáš, tak nehraj!

Machat: Všechno ti zaplatím. Hlavně nech na pokoji Abiju a malou. Ony za to nemůžou.

Kíš: Dávám ti čas tři dny! Jestli do té doby nezaplatíš, můžeš se s nimi rozloučit a připravit dům pro Římany.

Machat: Ne, ne, to nesmíš!

Kíš: Ty mi nebudeš nic přikazovat. Ty akorát dovalíš tolik zlatých, kolik schrastíš, a já řeknu, jestli mi to stačí.

Machat: Nepřeháněj Kíši! Snad jsem nemohl tolik prohrát...

Kíš: Jo, Jo, kostky jsou záludná hra! (*Kíš vytáhne úpis*) A tohle je tvůj podpis nemýlím-li se... (*ukáže papír Machatovi*)

Machat: Deset zlatých!?! To snad není možné.

Kíš: Kdybys líp sledoval hru, než strkal nos do poháru s vínem, byl by sis to pamatoval – a možná ani tolik neprohrál!

Machat: Já ubožák, kde teď vezmu tolik peněz?

Kíš: Já nevím Machate. Holt budeš muset něco vymyslet. Mně je to jedno. JÁ čekám tři dny! A potom přesně o půlnoci na tomto místě. Nepřijdeš-li, pak TY čekej Římany.

Kíš odchází, zatímco v rohu scény zůstává plakát Machat stočený v křoví do klubíčka.

2. Před lesem, večer

Na prostranství vejdou (či přijedou na velbloudech) tři bohatě oblečení pánové. Jsou to mudrci z východu – Kašpar, Baltazar a Melichar – putující za hvězdou, která označuje místo narození spasitele.

Melichar: No, a kde jsme teď? Já to říkal hned – měli jsme si Herodovi říct o průvodce. Sám nám nabízel celou družinu vojáků.

Baltazar: To tak! Aby nás měl pod kontrolou chytrák...

Melichar: Ta hvězda sice svítí moc pěkně, ale jak chceš teď přejít přes takový les...? (*ukáže do diváků*)

Kašpar: A navíc už se smráká.

Baltazar: Ale vy dva toho taky nacamráte, vždyť se nemůžeme reálně ztratit. Hvězda je vidět vždy a všude. A moje astronomická mapa...

Melichar: Tvoje astronomická mapa byla dobrá, když jsme vyráželi a hledali hvězdu. Teď, po tolika týdnech chůze, je nám s odpuštěním na prd. Teď to chce něco detailnějšího, něco do cílovky, něco na finiš!

Baltazar: Hvězdy nikdy nelžou, a i když se skládají ze všelijakých plynů, nikdy od nich neuslyšíš ani jediný, byť sebemenší prd - to si pamatuj!

Kašpar: To je sice pěkné, ale může nás někdo přepadnout! Nebo vlákat do léčky!

Melichar: Nebo se může zatáhnout a co pak?

Baltazar: A nebo jste vy dva srabi...

Kašpar: Jen se posmívej. Ale víš co s sebou nesu. To by si ne jeden zlodějíček zamlaskal. *(vytáhne zlatou cihlu)* ...a takovejch tu mám pět. Jdeme přeci za králem, ne? A krále dělá co? No jistě – zla...

Machat: *(z křoví)* Ach já ubožák ubohý, tupý a nešťastný! Co jen budu dělat!?

Když se ozve hlas procitnuvšího Machata, králové se leknou. Kašpar rychle pustí zpět zlatou cihlu a vak schová za záda. Melichar tasí šavli.

Melichar: Kdo jsi a co tu pohledáváš člověče?!

Machat: *(vyděšeně)* A-A-A kdo jste vy? Já-já nevěděl, že tu jste! O-odpusťte mi prosím, já-já prostý krajánek, totiž místní, totiž eh...

Melichar: Takže ty jsi nás špehoval!

Machat: Ne, ne, prosím, proč? Vždyť ani nevím, co jste zač...

Baltazar: Jsme moudří mužové z dalekých krajin na východě a jdeme nalézt krále vší země.

Machat: Aha... Tak ten tady nebydlí, myslím...

Baltazar: Říkáš? A kam podle tebe směřuje světlo té mohutné hvězdy?

Machat: Mmm... hvězdy? Ahá, vidíte, ani bych si jí nevšiml.

Kašpar: Pobuda...

Machat: No vypadá to, že je přímo nad mým rodným městem.

Baltazar: Ano? A jak se jmenuje to město?

Machat: Betlém...

Kašpar: Zapadákov. Kdo by tam hledal krále než blázen.

Machat: Náhodou je to krajské město! Řím tu má velkou posádku!!!

Melichar: Hmm, takže předpokládám, že do toho města znáš cestu i poslepu. Když nás tam dovedeš, dobře se ti odměníme.

Kašpar: Takový jeliman? Nějak se mi nezdá. Má mastné vlasy a dech mu smrdí po lihu... Kdo ví, zda sám nezabloudil po cestě z pitky.

Machat: Ale jistě! Mile rád! Stejně tam jdu... a... a kolik byste mi tak dali?

Kašpar: Ha! Už loudí! Já to říkal.

Melichar: No to záleží na tom, jak dlouho půjdeme...

Machat: Inu, to je nedaleko, támhle se zahne a...

Melichar: V tom případě tu máš stříbrný.

Machat: Jeden stříbrný?

Melichar: No a kolik bys chtěl za ten kousek?

Machat: Mňo, ono to vlastně není úplně blízko. A cesta je klikatá, samá soutěska. Také se musíme vyhnout loupeživým tlupám a dát si pozor na skalách... A možná i močál bude třeba přebrodit.

Melichar: Vždyť jsme téměř na poušti. Už existence hlubokého lesa je přinejmenším absurdní, ale budiž, je to divadlo. Nicméně močál?

Machat: Ano, velice záludný pouštní močál.

Kašpar: Kecá.

Melichar: Hmm, dobrá. Zaplatíme ti tedy až budeme na místě.

Machat: No, ale dnes to nebude, cesta je dlouhá a už je skoro tma...

Baltazar: Inu, pojďme již, ať alespoň nalezneme místo, kde hlavu složit.

Píseň:

1. To by bylo, to by bylo, aby se tu zabloudilo
Toho bohdá doufám nebude
Máme hlavu, máme mapu, hvězda svítí, přesto tápu
Kudy se tam vůbec vlastně jde

Ref: Přes lesy nevidím, krajinu neznám
Cesty jsou klikaté, temnota hrozná
A tenhle krajánek, ač se to nezdá
Do očí tvrdí mi, že se tu vyzná

2. Tolik strachu, milý hochu, máme, že nám zmizíš v prachu
A návštěva žádná nebude
Bez tebe se blíží krachu celá tahle túra k vrchu
A potom i cesta do nebe

Ref: ...

3. Snad by bylo vhodné říci, že mudrci nevěřící
Vydali se nalézt spasení
Směj se, nevěř nebo žasni, tihle kluci jako blázni
všechny prachy za to vymění

Ref2: Přes lesy nevidím, krajinu neznám
Cesty jsou klikaté, temnota hrozná
A tenhle krajánek, ač se to nezdá
Do očí tvrdí mi, že se tu vyzná
A jestli nevyzná, tak proč to říká?
Snad s sebou netáhnu podvodníka.
Budu mu věřit a půjdu za ním
Jestli to nevyjde, tak vážně nevím...

3. Před krčmou, večer

V prachu ulice před krčmou si hrabe klacíkem nemocný Uziel a poskakuje u toho jak postřelené zvíře. Je to místní blázen, celý nahrbený, zkřivený, jednu ruku má zakrnělou, každou nohu jinak dlouhou. Okolo krku má rolničky a zvonec, aby se vědělo, když je na blízku.

Uziel: Bolí mě zuby, hecht. * (*za každou větou si divně uchechtne/uchrochtne)

Kolem projde Kíš a zaleze do dveří (do zákulisí) s nápisem krčma. Ještě, než tak učiní, neopomene do blázna hrubiánsky strčit.

Kíš: Uхни blázne!

Uziel: Nejsm blázen, hecht. Bolí mě zuby, hecht!

(mumlá si tuto větu potichu dokola)

Uzielovi se zjeví archanděl Gabriel

Gabriel: *(hlasem laskavým)* Uzieli! Uzieli! Budu potřebovat tvoji pomoc.

Uziel: Bolí mě zuby...

Gabriel: Víš, co se stane v těchto dnech? Víš, jak jsem ti o tom vyprávěl?

Uziel: Ne-ne-nevím. Bolí mě zuby, hecht...

Gabriel: Má se narodit na zemi tvůj spasitel Uzieli, mesiáš a vykupitel všech, kteří si na něj vzpomenou, víš?

Uziel: A-a-a ru-ruka mě bolí. Ta-ta-tahle ošklivá, malá, k-k-k-křivá ruka mě bolí...

Gabriel: Pomůžeš mi Uzieli?

Uziel: Nejsm blázen, už DVA DNY mě bolí ta-ta hnusná, mr-mr-mrňavá ruka, hecht.

Gabriel: Díky Uzieli, díky...

A Gabriel zmizí.

Uziel: Ne-ne-nejsm přeci blázen, hecht. Jen mě bolí zuby, hecht.

Za Uzielem se vynoří ze zákulisí Josef a těhotná Marie

4. Uvnitř krčmy, večer

Scéna před krčmou se přeskupí plynule ve scénu v krčmě. Josef a Marie zůstávají stát u vchodu do krčmy (ted' ovšem uvnitř). U stolu sedí Kíš a nechává se obsluhovat svým bratrem Zimem.

Kíš: Bratře Zime nalejvej, lej a chlístej! Dnes mám velkou žízeň a dobrou náladu!

Zim: Jen se nešetři bratře Kíši! Ale nemysli si, že mi zůstaneš dlužen jako posledně!

Kíš: Neměj péči Zime! Dnes jsem zmáčknu pod krkem toho holobrádka Machata. Víš kolik mi ten boží prost'áček dluží?

Zim: Ne, to nevím.

Kíš: Ani on to nevěděl. Ale já mu to ukázal. Deset zlatejch sem mu ukázal. *(vytáhne úpis, položí jej na stůl a hrdě do něj bouchne pěstí.)* Tady to mám černý na bílým!

Zim: Deset zlatejch? To stihnul prohrát?

Kíš: Ale kdež. Když se mnou naposled hrál, byl tak namol, že kdybych mu nechal podepsat zlatejch dvacet, jistě by mi to taky uvěřil.

Zim: A proč's ho nenechal?

Kíš: No vidíš jakej jsem hlupák. Holt jsem asi dobrák od kosti, no. ...ale stejně jsem zvědav, kde schrastí těch deset. To v životě nemůže vydělat i kdyby se na hlavu stavěl...

Zim: To asi ne... dáš si ještě? *(Zim dolévá)*

Kíš: Jo! A víš co jsem mu řek?

Zim: Ne, to nevím.

Kíš: Že jestli je do tří dnů nenechal, tak ho udám i s manželkou a tou jeho malou cérkou Římanům, ať si je vodvezou kam chtěj... a co mi to hodí, to mi to hodí...

Zim: To's mu řek dobře.

Kíš: Vid'. Za tři dny přesně o půlnoci na palouku pod smrkama a budu bohatej ať tak nebo tak! *(všimne si Josefa a Marie, kteří se ještě neodvážili vkročit do krčmy a přerušit rozhovor bratří)* Co ti to támhle zaclání ve dveřích za vodrbanej páreček?

Zim: *(na Josefa)* Co chcete? Tohle je hospoda a ne čekárna, sedněte si!

Josef: Děkujeme, ale raději ne. Ono je tu přeci jen dost - *(ožene se rukou)* ehm – zakouřeno a žena je už v dev...

Zim: No to vidím. A co chcete!?

Josef: My bychom rádi... zda by se u vás nenašel nocleh? Nevíme, kdy to na ženu přij...

Zim: 5 stříbrných za pokoj na noc.

Josef: Aha, ale my máme jen...

Zim: Co? Měďáky? No tak to máme bohužel plno.

Josef: Ach tak...

Zim: Ale abyste neřek, že jsem lidojed, tak vám za ty kováky můžu dát tady včerejší chleba a venku se můžete napít vody pro koně, co hrdlo ráčí...

Kíš: Bratře Zime ty jsi dobrosrdečný až hanba.

Zim: Taky se mi zdá, že se mi občas samou láskou k bližním srdce rozskočí, bratře Kíši.

Zim sebere Josefovi kováky, vrazí mu do ruky chléb a vystrčí ho ze dveří i s Marií.

Zim: Tady to je, není zač, těšilo nás a sbohem... chátro. *(otočí se na Kíše)* Dáš si ještě bratříčku?

5. V lese, noc

Tři mudrci spí a Machat nenápadně prohledává jejich věci. Narazí na Melicharův vak, odkud vytáhne nevzhlednou směs do kadidla – ani neví, co to je, a vrátí ji zpět. Vezme vak Kašparův. Šátrá a nahmatá něco těžkého a studeného. Povytáhne to ven a vidí zlato. Otevře pusou do kořán, když v tom se ozve Kašparovo zvolání.

Kašpar: Hadžumakate!

Kašpar vyskočí se šavlí namířenou na vyděšeného Machata.

Baltazar: *(budící se nerad)* Co je?! Zase sníš o Japonsku?

Kašpar: Všivák! Chtěl nás okrást! Mně se zdál hned podezřelý, jak tam tak náhle, nevinně a plakaje vyskočil toho křoví.

Melichar: Co se děje pro bohy?

Kašpar: Copak jste si nevšimli, že nás v noci vláčel čtyřikrát okolo stejného hejna světlušek?

Baltazar: Kašpar je znamenitý biolog.

Melichar: A třeba ty světlušky popoletěly.

Kašpar: Světlušky nepopoleťávají, obzvláště ne hejno „Lampyris noctiluca“ v období rozmnožování!

Baltazar: Hmm, to je pádný argument. *(na Machata:)* Co tě vedlo k tak pošetilému počínání člověče?

Melichar: Slíbili jsme přeci, že ti dobře zaplatíme a věřili jsme ti.

Kašpar: Já ne!

Machat: Odpusťte mi velební pánové, všechno vám vysvětlím. Nechtěl jsem vás okrást.

Kašpar: Ne, tys to zlato chtěl jen vyčistit, aby se správně lesklo, vid'?' To je totiž královské zlato, symbol majestátu, a nepatří do špinavých pracek nějakého vazala!!!

Baltazar: Ale no tak Kašpare, nechovej se jako šašek. Vyslechněme jej nejdříve.

Melichar: A uděláme to po cestě, město jistě nebude daleko, že?!

Machat: *(sklesle)* Ano...

Odcházejí

Píseň:

1. Chytili jsme podvodníčka, / víme, co měl za lubem

Teď z něj leze jako nitka / smutná pravda o dni zlém
Život propil, ženu hanbí, / dítě pláče, tak šel pít
Dvakrát, třikrát hodil kostkou, / náhle nemá z čeho žít

2. Skočil na lep lidem špatným / laciným a chamtivým
Za tu hloupost měl by platit, / ale hrome nemá čím
Nechce svoji ženu ztratit, / prodat ji jak masa kus
Spáchat radši další zločin / prý mu stojí za pokus

Ref: Věru je to šlamastika zlá
Máme ku pomoci hlavy moudré
Když se zavčas dobrá rada dá
Nemusí být žádné achich ouvej
Věru je to šlamastika zlá
Lámat se dá hlava líp než kámen
A kdo trochu pod čepicí má
S tím nemusí nutně býti ámen

3. Dali mozky dohromady, / ve vousech se drbali
Aby bylo shůry dáno, / aby báby radily
Ale ono zrovna jako kdyby / slunce v lebce zapadlo
Kde nic tu nic, samá voda, prázdno, okno, vyčpělo

Ref: ...

4. Nakonec se všichni shodli / na tom, že je napsáno
Než přemýšlet po večeri, / radši počkat na ráno
Doufali, že spánek změní / toky jejich myšlenek
Magie a síla snění / řeší spoustu hádanek

6. U chléva za městem, noc

Na scéně je improvizovaný chlév. Připotácí se Uziel a dává signál do zákulisí.

Uziel: Mu-mu-mu-musíme rychle. Bolí mě zuby. Hecht.

Ze zákulisí přijde Josef drže Marii.

Josef: No my zas tak rychle nemůžeme...

Marie: *(trochu zadýchaně)* Jsi hodný, že nám pomáháš. Skoro to vypadalo, jako by se proti nám celé město spiklo.

Uziel: Nejsem blázen, bo-bolí mě zuby!

Josef: Nakonec skončíme v chlévě jak nejhorší nuzáci. Ale co, dyť jsme nuzáci.

Marie: Až se vrátíme do Nazaretu zase bude dobře.

Josef: Teď si hlavně musíš odpočinout Marie.

Marie: Nevím, jestli mě Emánek nechá...

Josef: Jak víš, že je to Emánek?

Marie: Andělíček mi to nakukal...

Josef: Ale ty seš Andělíček.

Uziel, který scénu sledoval, se má náhle k odchodu.

Uziel: Ehm, já-já-já už jdu, bolí mě zuby. Hecht.

Josef: Díky ti é... jak se vlastně jmenuješ?

Uziel: Bolí mě zuby, u-u-už jdu. Hecht.

Josef: Děkujeme... Kravičky nás v noci zahřejou, že jo *(směje se)*. Škoda, že nemám jak bych se ti odměnil.

Uziel: Já už jdu, hecht.

Píseň:

Slunce zašlo, slunce není,
všude tma, jen hvězdy jas.
Dočkáme se kuropění
dá-li Bůh, tak každý z nás.

Usnem tvrdě, usnem rádi,
Budem spát až do rána.
Necháme se unést sněním.

Jó, to bude paráda.

Ref: A když kohout zakokrhá,
Oko jedno otevřem
Až se zvedne raní mlha
Možná vydáme se ven
Co nás čeká, co nás mine
a co ne, to nevíme.
Ale jedno bude jisté,
Že se dobře vyspíme.

Padám dolů, padám dlouho,
čekám děsné žuchnutí.
Místo toho spatřím místa,
kde žije mé vědomí.

Umím létat, umím kouzlit,
všechno zdá se skutečné.
Když mým lesem letí můra
schovám se jí do kmene.

Ref: ...

Když spí matka, spí i dítě
v lůně jako v pelíšku.
O čem sní si nepoví ti.
Hledá cestu k podbřišku

Už chce na svět, už chce vstávat
Chce se vzbudit, začít žít.
Bude radost lidem dávat,
Aspoň těm, co budou chtít.

Ref_b: A až kohout zakokrhá

jedno oko otevře.
Kolem zatím samá mlha.
Možná počká ještě den.
Co ho čeká, co ho mine,
a co ne, to netuší.
Že se zrodí je dost jisté.
Nese pokoj do duší...

7. U Machata doma, ráno

Machatova žena Rispa chystá čaj k snídani, když vyleze ze zákulisí Machat a celý uzívaný se protahuje.

Rispa: Cos nám to přivedl za hosty muži. Snad ne zase nějaké ochmelky z těch tvých světských her.

Machat: Ale ženo, co tě nemá. To jsou hosté, že bys nevěřila. Králové, mudrci, vědci a mágové!

Rispa: Ty tvé opilecké báchorky nedokážou ani děcko ukolébat k spánku, natož vzbudit mou zvědavost, a proto déle neotálej a vypověz vše dle pravdy, jako že je Bůh nad námi.

Machat: Ále...

Ze zákulisí vylézají rozespalí mudrci – Baltazar, Melichar a Kašpar.

Baltazar: Zbytečně svému muži křivdíš, má pravdu, je to tak.

Melichar: I když těžko se ti divit. I nám chtěl na nos navěsit pár bulíků, vid' Machate.

Kašpar: Ba dokonce nás obalamutit, neřkuli okrást, fištrón!

Machat se zardí.

Rispa: Protimluvy toho lehkomyšlníka jsou dosti zábavné, avšak úhrnem mě můj manžel trápí a působí mi hoře. Jsem nešťastná pro nepatrnost jeho rozumu, jenž se zbřídil v službách odporného těla, avšak je rovněž pravda, že můj manžel chrápe od večera do rána, aniž chvíli před spaním uvažuje, co bude zítra. Je to spáč a nadto nemírně pije.*

---

* Vančura, Vladislav: Rozmarné léto, kapitola Stížnosti Kateřiny

Melichar: Hmm, nám tvrdil i cosi o hazardu.

Rispa: O jeho oblibě ve vrhání hranatými předměty s tečkami po stěnách je mi ctění pánové stydno mluvit...

Machat: Ženo má, jsme v maléru, ty, já i naše nebohé děcko.

Baltazar: Zdá se, že váš muž prohrál více než je v jeho silách splatit a tak vsadil vás a vaše malé.

Rispa: Co že učinil? Machate?!

Machat: Já nic! To ten zločinec Kíš mě vydírá. Deset zlatých mu mám pozítří.. ne, popozítří dát, jinak mě udá Římanům a ty půjdeš do otroctví.

Rispa: Pro smilování boží, deset zlatých! Kde bys vzal takový obnos?

Baltazar: Je očividné, že si z tebe Kíš střílí. Tolik nelze v jedné hře prohrát. Ani my u sebe tolik nemáme, snad kromě...

Kašpar: Na to ani nemysli!

Machat: Ne, nechci vaše zlato...

Kašpar: Opravdu? Nezdálo se mi, že by se ti v noci nelíbilo.

Melichar: Kašpare nechovej se jako šašek!

Kašpar: A ty se neopakuj. Víš, že opakovanéj vtíp není víš co.

Melichar: (*mírně pohrdlivě*) kašpare...

Kašpar: Navíc ani nejde o to, že bych byl lakota. Ale tohle není zlato na zpeněžení. To je zlato královské! Zlato, které je symbolem královské důstojnosti...

Melichar: Pak kdo se opakuje.

Kašpar: Tak jo! Tak jo! Jdeme sice pozdravit novorozeného vladaře světa, pána všehomíra, spasitele celé Země, který má učinit naději skutečností a všechny nás jednoho dne přiblížit k věčnosti, ale my necháme všechny dary u vandráka, ochlasty a gamblera v domě! (*na Machata:*) Nechtěl bys raději Melicharovo kadidlo, abys mohl pokleknout k prosebným modlitbám stylově?!

Melichar: Je to kašpárek...

Kašpar: Ty se mi směješ. Ale co já tomu králi dám? Co mu dám? Porad' mi!

Melichar: On to pochopí...

Kašpar: Já vím, uslintne si na košilku. Ale o to tu přeci nejde!

Machat: Říkám, že to vaše zlato nechci!

Baltazar: A co budeš dělat?

Machat: Zkusim ty modlitby... asi...

Rispa: Tak jestli mým jediným úspěchem v manželství mělo být obrácení muže k Bohu v momentě naší rozluky, pak to beru jako svaté poslání a římský soud jako mučednickou smrt...

Všichni se zasmějí spíše smutně a ironicky než opravdově. Do pokoje vejde rozespálá Machatova dcera Ester.

Ester: Mamí, co je to za pány...

Rispa: Ahoj holčičko moje, to jsou mudrci, víš?

Ester: A co jsou to mudr-mudrcí?

Rispa: To jsou moudří mužové.

Ester: A co je to moudří?

Rispa: Moudří... no moudří jsou takoví, kteří jsou tak chytří, že vždy vědí JAK... že vždy vědí CO dělat, víš? Že vědí, co je správné a jak se svět má...

Baltazar: Tak mi raději půjdeme. Tu máš Machate, co jsme našli v měšcích, ať je ti to alespoň nějakou pomocí.

Machat: Děkuji.

Ester: A proč už jdou?

Rispa: Protože někoho hledají, někoho důležitého.

Ester: A koho?

Baltazar: Někoho, kdo bude moudřejší než my, má milá.

Baltazar pohladí Esterku po hlavince a skleslí mudrci odejdou. Machat zůstává sám. Kašpar se tváří provinile.

8. Před krčmou, ráno

Uziel stojí před krčmou a rád by si hrabal klacíkem, kdyby jej neobtěžovaly posmívající se děti běžící kolem něj dokola. Tak může Uziel jen naříkat a bezmocně kolem sebe mávat klacíkem.

Děti: Uziel, Uziel, rukou by se drbat chtěl! Ale, že je kři-vá, jako strom se ký-vá!

Uzieli, kde jsi stál,

Když Bůh ruce rozdával?

Děti: Uziel, Uziel, Uziel by běhat chtěl! Ale že má nohy krátký, jeho krok je trochu vratký!
Uziel, Uziel, Uziel by běhat chtěl.

Kdepak ty jsi Uzieli
byl, když nohy rozdávali?!

Uziel: Bolí mě zuby... hecht

Děti: Uziel je šlejška, koupíme mu pejška.
Až Uziel oteče, pejšek od něj uteče!

Z hospody vyleze na mol opilý, žvatlající a motající se Kíš. Má co dělat, aby se udržel na nohou.

Kíš: To už je ráno? Herdek! To jsem to nějak přehnal zas...

Děti: Kíš, Kíš, Kíš, smrdí již! Kíš, Kíš, Kíš, smrdí již!

Kíš: Táhněte parchanti nebo na vás vezmu hůl!

Děti odběhnou opakujíc posměšnou říkanku. Na scéně osiří Uziel.

Kíš: A ty seš pořád tady ty... ty... ty strašáku.

Uziel: Bolí mě zuby, hecht.

Kíš: Ty tě teprve bolet budou, až ti jednu natáhnu.

Uziel: A bolí mě ruka, ta-ta-ta hnusná, ošklivá, malá, kři-křivá ruka...

Kíš: Ty jsi taková nicka, tak sttss... stttrrašš-š-š-ná nicka, že se s tebou nebudu zahazovat!

Uziel: Nejsem blázen! Je malá, moc malá a ošklivá, hecht.

Kíš: POČKEJ! Počkej! Něco ti dám... něco ti dám, abys neřek, že jsem na tebe pes... *(Kíš hrabe v torně a šacuje se po kapsách)*

Uziel: Ošklivá, ošklivá, ošklivá, ošklivá...

Kíš: Něco ti dám, až něco najdu... kovák aspoň, počkej... ale já nic nemám... já nic nem... *(v tom jako by během mžiku vystřízlivěl)*... JÁ NIC NEMÁM!!! JÁ NEMÁM... BRATŘE!!!

Kíš se na místě obrací a letí rázným krokem zpět do krčmy.

Uziel: Uzieli, díky Uzieli, díky... díky.

Kiš se stejně náhle a rázně vrací rozezlen. Náhle je zcela střízlivý.

Kiš: Zavřel! Zavřel na závoru! A okna zabeđnil! Vlastní bratr! Zloděj zlodějská! Verbež zkažená! Ale počkej, já ti ukážu! Dřív nebo později otevřít musíš! A pak se těš...

Kiš nasupeně odkráčí.

Píseň

1. Kdo komu, kdo z koho
Co komu do toho
Kdo komu přes tlamu
Kdo potom na hubu

2. Kdo komu čím zachá-
zí tomu pak dochá-
zí, že už nic nemá
ani mít nebude

3. Na koho, za koho,
pro koho? Pro sebe
A hlavně pro sebe
Dnes jenom pro sebe

4. A zítra jak by smet
Dřívě, než budu kmet
chtěl bych si užívat
nadívat, nadýmat

5. Ujídat okolo
Komu a za kolik
Co komu do toho

Kdo komu na koho

6. Ale ne na sebe
Pro sebe uzené
A hlavně pro sebe
Dnes jenom pro sebe

9. Před krčmou, den

*Mudrcové bloumají městem a koukají, jestli nespatří vodítko, které by je dovedlo k mesiáši.
Kolem se proženou děti („kíš, kíš, kíš...“)*

Baltazar: Věřím tomu, že nás Machat zavedl na správné místo, ale... ač je to nepravděpodobné, řekl bych, že hvězda svítila spíše kus za městem.

Melichar: Hmm, možné to je, město už jsme prohodili křížem krážem... A když už o Machatovi mluvíme, víte... Nechce se mi shazovat sílu modlitby, natož snad sílu Machatova Boha, ale...

Baltazar: Také se mi zdá jeho situace bezvýchodná...

Melichar: Udělali jsme nicméně, co jsme mohli. Ani nevím, za co se teď dostaneme domů... a to nemluvím o tom, až nám začne kručet v břiše...

Baltazar: Upřímně řečeno, právě něco podobného prožívám.

Melichar: A hle, zde je jakási krčma. Pár drobných snad ještě po kapsách najdeme, ne?

Melichar zabuší na dveře krčmy, ale vrátí se bez úspěchu zpět.

Melichar: Hrome, co je to za hospodu, že má přes poledne zavřeno. HEJ, hospodo!

Baltazar: Tak to ještě chvíli vydržíme. Pojdme dál.

Mudrci odcházejí, když za nimi vyběhne z krčmy Zim.

Zim: Počkejte velební pánové, počkejte prosím! Již je otevřeno.

Melichar: Už jsme se chtěli divit, že v tomto kraji pohostinství nehostí.

Zim: Ale samozřejmě, že hostí vzácní hosti. Pojdte dál prosím. Služebníček, služebníček...

Mudrcové vejdou do krčmy a Zim vchází ukláněje se za nimi. Ještě se podezřívavě rozhlédne po okolí, zda jej nikdo nešpehuje, a vejde konečně do krčmy taktéž. Dveře za sebou zamkne.

Na rynku před krčmou se zjeví Gabriel.

Gabriel: Uzieli! Uzieli! Díky Uzieli. Mám na tebe ještě jednu prosbu. Až vylezeš ze své skrýše, jdi ke chlěvu Uzieli, stane se tam něco velice důležitého. Uzieli...

A anděl zmizí. Zpoza scény se ozve Uziel.

Uziel: Bolí mě zuby! Hecht.

10. Uvnitř krčmy, den

Mudrci vstoupí do krčmy. Zim se dívá, zda jej skutečně nikdo nesledoval a ujistí se, že zamkl dveře.

Melichar: Proč nás tu zamykáš krčmáři? Co je to za mravy?!

Zim: Odpuště. To já jen, aby vás velebné pány neobtěžoval nějaký pobuda...

Melichar: Jdeme snad do pohostinství, ne do žaláře! Co je tohle za kraj s mizernými stravovacími návyky?! Koukej otevřít!

Zim: Já bych přeci jen radši...

Melichar: Koukej otevřít nebo... *(sahá po šavli)*

Zim: Dobrá, dobrá, služebníček...

Melichar: Máš snad co skrývat před světem? Nebo se bojíš zákazníků?

Baltazar: Či římských kontrol...

Zim: Ó nikoli pánové, jsem obchodník poctivý a ctnostný živnostník... *(odemyká opatrně dveře a rozhlíží se podezřívavě)*

Melichar: No tak proto! A nyní nos na stůl. Ještě máme nějaký stříbrňák, abychom nasýtli svá břicha...

Zim: Stříbrňák? *(opovržlivě)*

Melichar: Snad je ti to málo?!

Zim: Ale ne, samozřejmě, že ne... tak by tam byl zbytek jehněčího ragú, rybí soufle nebo snad ještě porce králíčího frikasé...

Melichar: Myslím, že se spokojíme s ragú... Ale běda ti, bude-li staré a způsobí-li nám zaživací problémy...

Baltazar: či plynatost neboli nadýmání.

Melichar: A džbán vína dones!

Zim: Spolehněte se pánové.

Zim odkráčí do kuchyně. Do krčmy vrazí nasupený Kíš.

Kíš: Kde je ten zmetek?! Kde je ten podvodník?! Ten zloděj! Ta liška podšitá!

Melichar: Že by nespokojený zákazník?

Baltazar: Věru to není dobrá známka pro podnik...

Zim vyjde z kuchyně, v rukou má džbán a poháry. Kíšova výstupu se pořádně lekne.

Kíš: Ha! Myslel sis bratře, že mě okradeš?! Že na to nepřijdu?! Co sis od toho sliboval hamoune? Že snad zapomenu, kde jsem celou noc byl?! Tupče! Naval úpis nebo tě vykuchám jak cizího! (*Kíš vytáhne dlouhý nůž*)

Melichar: No co toto?

Zim bez okolků upustí džbán i poháry na zem, vytáhne smotaný úpis (do jedné ruky) a z něj druhou rukou vyndá také dlouhý nůž.

Zim: Tak si pro něj pojď bratře!

Melichar: Hromská práce, naše víno!

Kíš chňapne po úpise, ale přes bratrovu sebeobranu to jde těžko. Chvilí kolem sebe krouží, vrčí na sebe a mávají nožičky, až se přeci jen podaří Kíšovi nejnepříjemně úpis chytit. Tahají se o něj se Zimem a zároveň se neúspěšně snaží jeden druhého zasáhnout ostrým nožem. Když se zvedne Melichar a vytasí šavli.

Melichar: A už toho mám dost!

Udělá rázný krok a přetne šavlí úpis mezi bratřími ve dvě. Kíšovi i Zimovi zůstane v ruce po půlce dokumentu a zkoprněle na ni zírají, div jim samým úžasem čelist neupadne.

Melichar: Tak, a teď se vraťme k tomu vínu a ragú. Soukromé záležitosti si vyřešíte potom.

Kíš: No to... to... to...

Zim: Ale to... to... to...

Kiš: No to je teď ale úplně na nic!

Oba dva bratři si kecnou ze zoufalství na zem.

Baltazare: Myslím Melichare, že zde naše žaludky radostné plnosti nedojdou.

Melichar: Pravdu díš, pojďme tedy hledat mesiáše hladoví.

Mudrci opustí podnik se dvěma zkoprněnými bratry.

11. U chléva za městem, večer

Okolo chléva, kde odpočívá Bohorodička, v jesličkách spinká Jezulátko a Josef všechno kontroluje, stojí spousta pastýřů.

Pastýř Mordechaj: To se nám dnes smráklo nějak brzy, co Šekeme?

Pastýř Šekem: Ale je to hezkej večír Mordechaji, moc hezkej večír pro to novorozený...

Mordechaj: Jo to máš hochu pravdu, to dělá ta hvězda...

Pastýř Mikajáš: To se hned pozná, že je z malej ze setsakra panskýho rodu, co?

Šekem: A kdo by to byl hádal. Král králů a v takhle smradlavym volskym chlívě.

Abigail: Ale Šekeme, to se nemůžeš trochu ovládat?!

Šekem: No co jsem řek?

Abigail: Raději mlč!

Mikajáš: No co řek? Dyk je to setsakramentská pravda!

Abigail: A ty jak by smet Mikajáši. Mluvíte jak na pastvě voba!

Šekem, Mikajáš: Brbly, brbly...

Mordechaj: Stejně by mě zajímalo, proč si to nezařídil pán Bůh líp? No co na nás chudácích trhne? Věčnou slávu asi ne. Tu leda tak v Jeruzalémě...

Atalja: Ty jsi taky rozumbrada Mordechaji. Pán ví nejlíp, co zamýšlí. A nepotřebuje k tomu rádce tvých kvalit...

Mordechaj: No, no, no... ty seš taky tuze chytrá...

Mikajáš: Hele, kdo to sem jde?

Na scénu přijde Uziel a mává na tři mudrce, kteří se loudají za ním.

Uziel: Ry-ry-rychle. Bolí mě zuby, hecht.

Melichar: No ono se s prázdným žaludkem neběhá zrovna nejlépe...

Baltazar: Melichare, Melichare... myslím, že už jsme tu.

Melichar: U chléva??? Nehledáme náhodou nejmocnějšího vladaře světa? Potomka bohů?

Baltazar: No ač se to nezdá... ale je to tak, podívej na hvězdu. Jako by její paprsky směřovaly přímo sem, do toho kravína...

Melichar: Čeho všeho my se na té cestě nedočkáme...

Baltazar: Inu pojďme a pokloňme se!

Dav se před bohatě oblečenými cizinci rozestoupí. Ti projdou až k jeslím, k Josefovi a spící Marii. Baltazar poklekne. Situaci nemohou neokomentovat dvě báby stojící nedaleko opřené o hrábě.

Bába Ába: Podívej, ani na plenu to nemá a už si to sem tahá takov návštěvy.

Bába Kába: No třeba je vyděděnej, co ty víš? A náhle se rodince zželelo...

Bába Ába: Takže ty mslíš, že je vážně královskýho rodu?

Bába Kába: No jak by ne... koukej.

Kašpar: Přátelé, přátelé, já... já...

Melichar: Co je Kašpare?

Kašpar: Já mu nemám co dát...

Melichar: Tys...?

Baltazar: Zdálo, se mi, že nějak dlouho podezřele mlčíš.

Melichar: A tys to zlato opravdu dal...?

Kašpar: Dal. Nedalo mi to a tak jsem mu ho dal, ať ho má...

Baltazar: Nevadí Kašpare, pán se jistě neurazí, když jej odprosíš a situaci mu vysvětlíš...

Kašpar: Ale jeho rodiče, jak vidno, jsou snad ještě chudší, než byl...

Melichar: Učinil jsi dobře příteli. Pokloňme se tedy králi králů společně. *(na Josefa:)* Rádi bychom se vašemu synu poklonili a vzdali mu díky.

Josef: *(poněkud zaskočen náhlým zájmem lidí z lepší společnosti)* A-a-ano... prosím, eh, děkuji...eh

Mudrci poklekají před jeslemi všichni a skloní hlavy. Jeden po druhém skládají k jeslím dary.

Baltazar: Pane náš, zde ti nesu myrhu - jako symbol tvého člověčenství, na znamení díků, že jsi sestoupil mezi nás smrtelné a hříšné bytosti...

Melichar: Já ti nesu kadidlo - vonné, jehož se užívá k modlitbám a k obětem, na znamení díků, že ses pro nás malé obětoval.

Kašpar: A já ti nesl zlato - jako symbol tvé královské důstojnosti, jelikož po věky budeš vladařit nad všemi a s láskou na ně pohlížet, ale... ale dal jsem ho jednomu chudákovi, který... no to je jedno... odpusť.

Mudrci si stoupnou.

Baltazar: Myslím, že můžeme jít přátelé.

Mudrci se ukloní Ježíškovi i Josefovi i spící Marii a odcházejí plni smíšených dojmů, avšak velmi důstojným krokem ze scény.

Bába Kába: To jsou mi věci...

Atalja: Kdo to byl?!

Abigail: Uzieli, koho's to přivedl?

Uziel se začne smát a poskakovat.

Uziel: To-to-to jsem blázen! Zuby už mě nebolí! He-he-hecht. Už mě pro-pro-prostě nebolí ani moc... hecht. ...bolí mě noha.

Píseň:

1. Narodil se Kristus pán, veselme se!
Na slámě je kolébán, heleme se!
Přišli páni z daleka, dary dali.
Ježíšek si cucal prst, byl moc malý.
2. Jeden z těch tří mudrců nesl zlato,
dal je ale chudému, ruku na to.
„Já jsem asi popleta“, říkal králi.
Ježíšek se nevzteká, ale chválí.
3. Nakonec se mudrci přeci stali
muži v pravdě božími a obstáli

ve zkoušce snad nejtěžší, ale lidské.
Lépe než být nad lidmi je těšit blízké.

12. Epilog - u Machata doma, po třech dnech, noc

Sbor přeruší zpěv, ale zůstává, aby přihlížel epilogu odehrávajícímu se v popředí.

Machat: Ženo moje, ženuško nejmilejší jsme bohatí, až to není hezký!

Rispa: Můj muž byl vždy kopa veselá, ale občas už mu rozum neslouží jak za mlada sloužíval.

Machat: On tam nepřišel! Kíš tam nepřišel! Čekal jsem, hledal jsem, volal jsem! Ale nikdo nepřišel!

Rispa: Zdá se mi, že na tě opět sedla štěstěna a že tě doma dlouho neuhlídám. Kdyby nebyli ti cizinci už dávno v tahu, raději bych tě poslala dar vrátit. Takhle mi nezbývá, než zabavit ti poklad pro potřeby domácnosti a spokojit se s životem samoživitelky, byť alespoň na čas zajištěné.

Machat: Ale kdež, s hazardem jsem skončil! Vrhnu se na podnikání!

Rispa: Ach Bože ty to vidíš a zraky raděj odvracíš! Neříkal jsi právě, že s hazardem jsi skončil?

Machat: Otevřu si cestovní kancelář, prohlídky města a tak - vyplácí se to!

Píseň – pokračování: (pozn.: na konci klasická zpomalovačka)

4. Narodil se Kristus pán, veselme se!
Z růže kvítek vykvet nám, radujme se!
Příběh tento končí už či začíná?
Ale že to divadlo byla dřina.

5. Skutečnost je častokrát horší fikce
Často víc než lidskou sílu Boží to chce.
Narodil se Kristus pán, veselme se.
Kostým nerad sundávám – za rok zase!

KONEC

Bloudíme

Text: D. Řehák .
Hudba: F. Klinecký

The musical score is written in G major (one sharp) and common time (C). It consists of five systems, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are in Czech. The score includes measure numbers 5, 10, 14, and 19. The lyrics are: "To by by-lo, to by by-lo, a - by se tu za-blou - di-lo á - - - - á - - - - á - - - - á - - - - -", "toh-o-boh-dá dou-fám ne-bu - de Má - me hla-vu, má- ú - - - - ů - - - - ů - - - - ů - - - - á - - - - -", "- me ma - pu, hvěz-da sví - tí, přes - to tá - pu Ku-dy se tam vů- á - á - á - - - - - á - á - ú - - - - -", "- bec vlast-ně jde? Přes le-sy ne-vi - dím - - - - kra-ji-nu ne- ů - - - - ů - - - - á - - - - - á - - - - -", "- znám Ces-ty jsou kli-ka-té, tem-no-ta hroz - ná - - - - - ú - - - - -".

To by by-lo, to by by-lo, a - by se tu za-blou - di-lo
á - - - - á - - - - á - - - - á - - - - -

5 toh-o-boh-dá dou-fám ne-bu - de Má - me hla-vu, má-
5 ú - - - - ů - - - - ů - - - - ů - - - - á - - - - -

10 - me ma - pu, hvěz-da sví - tí, přes - to tá - pu Ku-dy se tam vů-
10 á - á - á - - - - - á - á - ú - - - - -

14 - bec vlast-ně jde? Přes le-sy ne-vi - dím - - - - kra-ji-nu ne-
14 ů - - - - ů - - - - á - - - - - á - - - - -

19 - znám Ces-ty jsou kli-ka-té, tem-no-ta hroz - ná - - - - -
19 ú - - - - -

25 A, tenhle kra-já - nek, ač, se to ne - zdá do o - čí
25 ten - hle kra - já - nek ač se to ne - zdá o - čí

30 tvr - dí mi, že se tu vy - zná
30 í že se tu vy - zná

Králové

Text: D. Řehák
Hudba: F. Klinecký

DM GM C F A

1

Chytili jsme podvodníka, víme, co měl za lubem. Teď z něj leze jako nitka smutná pravda o dnizlém

2

DM GM C F A

5

Život prapil, ženu harbí, dítě pláče, tak šel pít. Dvakrát, třikrát hodil kostkou, náhle nemá čeho žít. Věru

10

je to šlamastyka zlá. Když se zavčas dobrá rada dá

Máme ku pomoci hlavy moudré. Nemu-

16

Věru je to šlamastyka zlá

sí být žádné achich ouvej. Lámat dá se hlava líp než kámen

22

A kdo pod čepicí má. S tím nemusí býtí ámen

A kdo pod čepicí má. S tím nemusí býtí ámen

NARODIL SE

Text: D. Řehák
Hudba: F. Klinecký

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes, and guitar chords are indicated above the staff lines. The first staff begins with a treble clef, a sharp sign, and a common time signature. The second staff starts with a measure rest marked '5'. The third staff starts with a measure rest marked '9'. The fourth staff starts with a measure rest marked '13'. The score ends with a double bar line.

D E/D D E/D D EM A/G D/F#
Na - ro - dil se Kris - tus Pán, ve - sel - me sel

G G/A D G D F#M F7
5 Na slá - mě je ko - lé - bán, he - le - me - sel

Bb Bb/D Eb EbM GM GM/F C/E
9 Při - šli pá - ni z da - le - ka, da - ry - da - li.

Eb F GM G/B A4 A D
13 Je - ží - šek si cu - cal prst, byl moc ma - lý.

Slunce zašlo

F. Klinecký

D G⁹ D G⁶

Slun-ce za-šlo, slun-ce ne-ní — všu-de tma, — jen - hvěz-dy jas. —

D/F# EM G A4

5 Doč-ká-me se ku-ro-pě-ní — dá-li Bůh, tak kaž-dý z.nás. —

D G⁹ D G⁶

9 Us-nem tvr-dě, us-nem rá-di, — Bu-dem spát — až — do rá-na —

D/F# EM G A4

13 Ne-cháme se u-nést sně-ním. — Jó, to bude pa-rá-da. —

D DMA⁷ D⁶ D EM/D

18 Akdyžkohout za-ko-kr-há o-ko jed-no o-tev - řem —

EM D/F# G A D

22 Až se zved-ne ran-ní ml-ha mož-ná vy-dá-me se ven

D DMA⁷ D⁶ D EM/D

26 Co nás če-ká, co nás mi-ne a co ne, to ne-ví - me. —

EM D/F# G A D

30 A-le jed-no bu-de jis-té, že se dob-ře vy-spí - me. —

34 Pa-dám do-lů, pa-dám dlou-ho, če-kám děs-né žuch-nu-tí__

38 Mís-to to-ho spat-řím mís-ta, kde ži-je mé vě-do-mí__

42 Umím lé-tat, umím kouz-lit, všech-no zdá se sku-teč-né__

46 Když mým le-sem le-tí mů-ra scho-vám se jí do kme-ne__

50 Když spí mat-ka, spí i dí-tě v.lů-ně ja-ko v.pe-líš-ku__

54 O čem sní si ne-po-ví ti. Hle-dá ces-tu k, pod-břiš-ku

58 Už chce na svět, už chce vstá-vat Chce se vzbu-dit, začít žít__

62 Bu-de ra-dost li-dem dá-vat, As-oň těm, co bu-dou chtít__